

GIMI MAGAZIN

Rajz: Tuboly Nóra 9.h

Fotók: Földesi Petra 11.h

A Tavaszi randevú fellépői

Verseink

Jantner Enikő: Álom

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol minden nap nyíltak a cseresznyefák,
Ahol nem létezett rosszindulat és gyűlölet,
És ahol nem kért minden sarki egy cigarettát.

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol az ég sötét takarója nem hozott veszélyt,
Ahol minden kis lámpás vidáman pislákol,
És ahol minden szempár történeteket mesélt.

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol a madarak szárnyaikkal vittek messzire,
Ahol a nap sugarai arany csíkokat festettek,
És ahol az őszinte szerelem nem került semmibe.

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol a tűz nem pusztított csak melegített,
Ahol az elszáradt virág még illatozott,
És ahol az ártatlan szív nem volt bekerített.

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol a szivárvány ezernyi színben ragyogott,
Ahol a boldogság elűzte a viharfelhőt,
És ahol minden művész szabadon alkotott.

Láttam magam egy szebb jövőben,
Ahol a házunk teraszán ácsorogtál,
Ahol tekintetünk véletlenül összeakadt,
És ahol két csók között mosolyogtál.

2023.04.02. #költészetnapja #április 11.

Nagy Vivien: Fogatkozás

Mikor énekelt, a szél is feltámadt.
Csengő hangja zengett az erdőben.
Bőre hamvas volt, csaknem színtelen.
Éjjelenként ezüstben fürdött,
hajába csillagokat tűzött.

Egy tónál találkoztak, lenn a réten.
Nem volt más szín, csak az ében.
Egyedül szeme világlott, az is kéken.
De legbelül, ott a mélyben
látta meg igazi énjét a tó tükrében.

Minden éjjel kiment a tóhoz,
messziről figyelve elveszett kedvesét.
Mikor majdnem elérte, mikor közel
került a rég áhított szerelmes csókhoz,
a vihar újra elvitte.

Majd a semmiből villámlott, jobbra-balra omolt
a felhők rengetegében. Vonszolta
maga után, mígnem teljesen eltűnt az éjben.
Csak nézte, várta, hogy mikor tűnik fel újra.
De nem jött. Rohantak a nappalok,
de az éjszakák kúsztak sűrűbben.

Sosem érinthette, sosem ölelhette.
Minden este, egyre keserűbben,
remény hiányában, haraggal telve,
csak ült a parton, magányosan,
fejét az ég felé emelve,
és csak bámult.

Csak nézte ahogy lassan elfogy.
Minden nap, egyre vékonyabb.
De nem lett se szebb, se okosabb.
Régi ragyogása eltűnt, bája már sehol.
Így tűnt el az égről, észrevétlenül, napról-napra a Hold.

Solymosi Klaudia: hallgatás

szám beszél, de nem talál értő füleket,
mind hallgat, de meg nem ért.
kezem szorgos, de hiába fáradozik,
feladó lenne, de címzett sosem kért.
Így mostanra lett, hogy
szó ajkaimat elhagyni fél,
kezem alatt a papír üresen áll,
marad bennem mi megrekedt
évek óta már.

Pap Zsombor: Retteg a Föld

Egek hátán bújik a köd
A hegyek nagy bércei között
Süvölt a szél, szökik az ár
Vihar készül, jön a dagály.

Homokfúvás, jégtakaró
Hegyek, völgyek és a folyók
Vagy a Föld, vagy az ember
Így van ez, ha dönteni kell!

Heilig Dóra: Soha nem tanultam meg latinul

Nem vigasztalnak az
utcán elfutó kutyák
a felhők, ha szépen folynak az égen
nem vigasztal a latin nyelv
a még meg nem írt tanulmányok
a jogi kar, a doktorálás, az a két betű
a neved előtt, amitől majd jelentesz valamit
a disztiníváltóság, a szép szavak
hogy elhitheted a világgal, hogy te tényleg
érted őt

Nem,
nem számít vigasznak
az utcán surranó *canis lupus familiaris*
se a fény útjában álló diszperz rendszerek
(akkor sem, ha szépek)
és nem vigasztal többé a latin nyelv
amit úgy tanultam volna tizennégy évesen
de hiába
dúlt bennem az a nyelvi nekromancia, tudod
csak orvosok tanulják, ők úgyis elvannak a halottakkal, a
munkájuk része, mint tanárnak a bukott
diák
vagy mint égnek a csúnyán folyó
felhő.

Gondolatok a költészetnap szavalóverseny kapcsán

Mindannyian hallottunk már a világnapok fontosságáról. Ilyenkor megemlékezünk bizonyos dolgokról, melyek talán a mindennapokban az emberek egy részének eszébe sem jutnának, holott értékelni, méltányolni kellene őket, hisz olyan természetesnek vesszük, hogy vannak. Ilyen például a költészet napja.

Ennek a neves napnak az alkalmából gimnáziumunk minden évben szavalóversenyt rendez, és erre a város különböző iskoláinak tanulói meghívást kapnak. E remek eseményen idén én is részt vettem.

Számos csodálatos alkotás közül válogatnak ilyenkor a versmondók, hiszen évezredek óta jelen van a társadalomban a költészet, mint érzelmek, múltó pillanatok vagy akár tájak megörökítése a szavak sokasága által. Nem egy tanuló folyamodik a régi idők művészeihez a szavalandó mű kiválasztásakor, vagy éppen a 20. századi alkotókhöz, de a résztvevők nem vetik meg a modern költőket sem.

Részemről Radnóti Miklós Első eclogájával gyönyörködtettem a hallgatókat. Megható volt számomra, hogy néhányan mélyen elérzékenyültek, volt, akinek könnyeket csaltam a szemébe. Igazi élmény és elismerés volt számomra.

A versválasztás nem mindig egyszerű feladat, hiszen temérdek szempont kínálkozik hozzá: milyen érzelmet szeretnénk kifejezni, mi legyen a mondanivalója, a hangvétele a műnek, hogyan tudjuk előadni, hogy a kívánt hatást érzük el, a saját adottságainkat felhasználva. Az is lényeges szempont, hogy valami újat szólaltassunk meg a hangunkkal és ne százszor ismételt alkotás legyen.

Remek dolognak tartom, hogy mindebben az iskola nagyban a segítségünkre van. Tanácsokat kapunk a mű értelmezésében, előadásmódjában.

Mindamellet, hogy izgalmas olvasmányokkal díjazzák a résztvevőket, még kiváló osztályzattal is jutalmazták őket igyekezetükért, a ráfordított időért és a befektetett munkájukért.

Minden kedves Iskolatársamat biztatom arra, hogy vegyen részt ezen az eseményen: hasznos tapasztalatot ad, szuper élmény!

Dirty Slippers zenekar a Paksi Vak Botyán Gimnáziumban

Február 25-én a Paksi Vak Botyán Gimnázium tesitermében a Dirty Slippers zenekar bemutató koncertet tartott a gimi diákjainak. A zenekar pop-rock zenéket játszott, illetve a kamasz élet szórakozásainak veszélyeiről meséltek és arról, hogyan vigyázzunk magunkra és másokra, hogy a kábítószeresek használatát elkerüljük. A Dirty Slippers zenekar angol és magyar nyelvű számokat játszott, illetve a koncert végén autogramot és lemezt lehetett kérni, kérdéseket is fel lehetett tenni.

Véleményem szerint a zenekar nagyszerű és a hangulat is jó volt, továbbá a diákok a pop-rock zenével is megismerkedhettek (aki még nem ismerte). A Dirty Slippers még nem egy nagyon ismert banda/zenekar, viszont haladnak a hírnév felé.

Orth Athina 10.b

Képek forrása: internet

Művészet és Kutatás – Versenyről Versenyre

Januárban ismét megrendezésre került a TDK (Tudományos Diákköri Konferencia) versenye. A részvételhez egy szakdolgozatszerű, nagyjából tízoldalas tudományos esszé írása, majd a témát összegző, gimnáziumunk 29-es termében kisebb közönség és zsűri előtt bemutatott prezentáció szükséges. Az én ideai témám az antik világ hatása a modernkori (nietzschei) filozófiára volt. A szöveget igyekeztem úgy megfogalmazni, hogy laikusok számára is érthető legyen; tisztában vagyok azzal, hogy a filozófia elég kevés embert vonz komolyabban manapság.

A verseny ideai tanévre történt meghirdetése óta nagyjából minden szabadidőmet a TDK-ra készülés ölelte fel, kávézóban, szüleim munkahelyén, otthon az ágyban, a konyhaasztalnál, szerintem még álmomban is ezen dolgoztam – úgy éreztem, ha már ez az utolsó évem a Vak Bottyán Gimnáziumban, az a minimum, hogy kihozom belőle a legtöbbet. Az erőfeszítéseim meghozták gyümölcsüket, a zsűritagok rövid konzultáció után kiosztották a díjakat a hat VBG-s és három I. Béla Gimnáziumból érkező diáknak: a dolgozatom arany minősítést ért el.

Hamarosan meghírdették a 46. Kárpát-medencei Középiszkolás Irodalmi Pályázatot, melyen a tavalyi évben már volt szerencsém részt venni. Idén a tőlem már megszokottnak tűnő versek mellett a tanulmányi kategóriát is megpályáztam, a TDK dolgozatommal. Legnagyobb meglepetésemre mindkét kategóriában bejutottam, meghívtak az április 11-14 között megrendezett irodalmi táborba, Sárvárra. A tábor mindig hatalmas élmény, ez idén sem volt másképp. Tavalyi kedves ismerősökkel találkozhattam újra, megismerhettem új embereket, az éjfélkor kezdődő Petőfi-estekről (melyek folyamán a helyi gimnázium előadótermében összeültünk, és improvizált zongoraszóra véletlenszerűen kiválasztott Petőfi Sándor verseket adtunk elő) nem is beszélve. Szerencsém volt meghallgatni a zsűri véleményét pályázati munkámról, melyről az – általam nagyra tartott – József Attila-díjas költő, Kemény István, úgy nyilatkozott, hogy „ezek nem egyszerűen versek, ez költészet”; Bertha Zoltán irodalomtörténész pedig „elegánsnak és komolynak” tartotta tanulmányom. A 13-án megrendezett gálaesten megtörtént az eredményhirdetés – mindkét kategóriában bronz minősítést értem el, amire úgy érzem, még sokáig büszke leszek.

Mégis, az aktuális magyar irodalom nagyjainak kifejtett véleménye, a hozzám hasonló érdeklődésű korombeliekkel folytatott mély beszélgetések, a versírás katartikus élménye és az öröm, amikor a kutatómunka alatt valami végre összeáll a fejemben: ezekért érdemes tényleg csinálni. Ezért, itt most minden művészpálántához szólnék, aki olvassa ezt – akármennyire is fontosnak tűnnek az érdemjegyek, mint a megerősítés és dicséret fő eszközei az oktatási rendszerben, ne becsüljétek alá az alkotást. Ez pont attól izgalmas, hogy nem lehet egy egytől ötig terjedő skálán bejelölni az értékét. Legyetek engedékenyek magatokkal: a művészetet élni kell.

Heilig Dóra 12.b

Színházi vetélkedő másképp

Interjú Szeriné Hipszki Györgyi tanárnővel

- **Honnan jött az ötlet hogy az idén kiállítás formájában emlékezzünk meg a színházi világnapról?**

- *Közel 15 éve szervezem ezt a vetélkedőt kollégákkal együtt és általában az osztályokból létrejövő csapatok szoktak egymással versengeni, de időnként egy-egy évre megszakítjuk ezt a hagyományt. Akkor képzőművészeti jelleget szoktunk becsempészni. Volt már, hogy adott színházi előadáshoz kellett plakátot készíteni. A nemzet színészeinek a bemutatása pedig onnan jött, hogy az ember a tanórákon találkozik azzal, hogy a diákok nagyon jól ismerik a külföldi színészeket, de a magyar színészeket inkább csak a szinkronból. Ezért gondoltam, hogy a még élő színész-legendákat legalább ilyen módon ismerjék meg a diákok.*

- **Kik segítettek berendezni a kiállítást?**

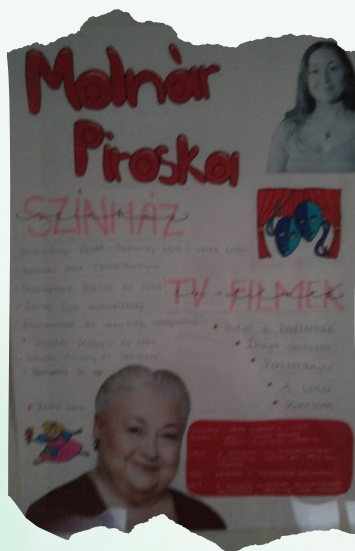
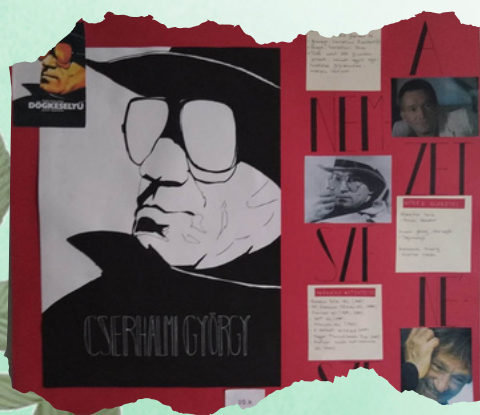
- *Fittné Szilvássy Ildikó igazgatóhelyettes kolléganő illetve Nyisztor Ákos rajzszakos tanár kolléga, és azok az osztályok, akiknek a színházi világnap előtti napon voltak rajzórái, de minden osztály a saját produkcióját készítette el.*

- **Volt-e valamilyen szempont a plakátok sorrendiségében?**

- *A sorrendiségben csak az eleje volt szabott, hogy a cím, illetve magának a díjnak az ismertetője legyen meg. Valamint legelőre helyeztük el azt a plakátot, amelyen azok a színészek szerepelnek, akik már sajnos elhunytak, de valaha ennek a kitüntetésnek viselői voltak.*

- **Melyik plakát ön szerint a legszebb, legtökéletesebb, legötletesebb, legkidolgozottabb?**

- *Húha! Hát senkit nem akarok megsérteni, mert van olyan plakát, ami az adott színész miatt a kedvencem, de így összeségében, ha globálisan akarom megnevezni, akkor 10.h Cserhalmi György plakátja. Nagyon-nagyon szép a kompozíciója, egyáltalán a képek összeválogatása nagyon komplex, valamint a 7.a osztálynak az a plakátja, ami Bodrogi Gyulát mutatja be és a Süsüt, meg nyilván a saját osztályomé (8. H), Molnár Piroska.*

- **Mi az üzenete ennek a kiállításnak?**

- Az az üzenete, ami általában nagyban is megfogalmazódik. Március 27-én a színházi világnapon a magyar színházakban tartott előadások elején az adott színház vezető színésze felolvassa az adott év üzenetét. Ebben az évben egy külföldi színésznő üzenete volt a mottó. Lényege: A színházi előadásokból saját magunkról tanulunk meg többet úgy, hogy közben szórakozunk is, de az embereket körülvevő nagyon fontos problémákra is felhívják a figyelmet. Ezt kellene nekünk is figyelembe venni.

- **Milyen példát mutathatnak nekünk gimis tanulóknak a nemzet színészei?**

- Én azt gondolom, hogy kitartásból, emberségből, illetve abból tudnak még példát mutatni, hogy ha ezeknek a nagy színészeknek az életét, a történetét megismeritek, akik most már 70-80-90 évesek, akkor azzal találkozunk, hogy nem pottyant az ölükbe a mai szóval élve 'celeb' élet, a sztárság, hanem nagyon sokat dolgoztak ezért. Lehet, hogy nagyon nehéz gyerekkori körülmények közül érkeztek, de tanultak, elhivatottak voltak, és a pályára lépve ugyanilyenek tudtak maradni. A jó értelemben vett alázat, ami megvan bennük. Hogyha sportolok, ha bármilyen pályát, művészetet választok, akkor a saját művészeti ágam a tudományom, szakterületem iránt legyen meg egy ilyen nagyon-nagyon komoly alázat, fegyelmezettség.

- **Mi a terv a jövőre nézve?**

- Az online oktatás, a covid háttérbe szorította a jelenléti játékot. Most már jónéhány ilyen osztály van, amelyek számára még ismeretlen ez a csoportos játék. Ezt szeretném visszahozni, mert ez mindig nagyon jó hangulatú és cél, hogy minél többen jól érezzék magukat ilyen közegben.

- **Mi volt az indíttatása hogy megmozduljon ebben a témában?**

- A saját érdeklődési köröm, hogy én nagyon szeretem a színházat. Ebből szerettem volna átadni a diákoknak, és biztosítani egy olyan néhány órás délutáni programot egy évben egyszer, mikor a színházra, a színház történetére, annak fontosságára fókuszálunk. És nyilván a játékra időt szánni.

- **Kapcsolódik az ön életéhez a színházi világ?**

- Nagyon laza szállal, magyartanárként. Egyszer-egyszer a pályámon vezettem színjátszó szakkört.

- **Köszönöm szépen az interjút.**

Bolondballagás

Szerenád

Kedves Diákok!

Néhány személyes gondolatot szeretnék megosztani veletek a gimnáziumi diákélettel kapcsolatban.

Ha valaki megkérdezi, miért is szeretek a gimibe járni, röviden csak azt mondom: közösség. Nemcsak a diákok, hanem diákok és tanárok között is életre szóló kapcsolatok szövődnek.

Gimnáziumunk családias. Ha végigmegyek a folyosón, ismeretlen arcokba csak évelejen futhatok. Pedagógusainkhoz (még ha személy szerint nem is tanítanak) bátran és feltétel nélkül fordulhatunk, nyitottak és segítőkészek a problémáinkkal és kéréseinkkel kapcsolatban.

A közösségépítést különböző színes, izgalmas iskolai programok támogatják, melyek szervezésében a tanárok és diákok egyaránt részt vesznek. Bármilyen tervvel is állunk elő, biztosan találunk partnereket az ötleteink megvalósításához.

Számomra kiemelkedő programok például a gólyatábor, a gólyaavató és a diáknapiak, melyekre mai napig jól emlékszem és örömmel gondolok vissza. Meghatározó élmény volt, amikor az avató utáni reggelen beléptem az iskolába, és bármilyen klisésen is hangozzon, úgy éreztem, hivatalosan is az iskola és a közösség része lettem.

A sztereotípiák szerint az ember a kis iskolához automatikusan korlátozott lehetőségeket kapcsol, ám ez egyáltalán nem így van. Iskolánk hangsúlyt fektet a tanórán kívüli elfoglaltságokra a sporttól kezdve a természettudományokig, legyen szó vetélkedőkről vagy szakkörökről.

Ami engem illet, életem egyik legjobb döntése volt a gimit választani. Egy remek osztályba megyek be nap mint nap, és mind amellet, hogy semmi sem tökéletes, egymásért megéri itt lenni. Kíváncsian várom minden nap, hogy a tanórákon felül milyen élményekben lesz részem, legyen az gofrisütés, vízpisztolycsata vagy tetkóparti.

Remélem, hogy az alsóbb évfolyamba érkezőknek is hasonlóan jó élményekben lesz részük iskolánkban.

Kívánok kellemes pihenést, és jó nyári szünetet!

Mosolygó Ágnes
DÖK elnök

